

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013898954
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013898954.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia, týkajúceho sa občana Slovenskej republiky I. A., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Linz, Rakúska republika, prerokoval na neverejnom zasadnutí v Bratislave 28. januára 2014 odvolanie odsúdeného I. A. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. decembra 2013, sp. zn. 3Ntc 8/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného I. A. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 11. decembra 2013, sp. zn. 3Ntc 8/2013, podľa § 7b ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu Linz, sp. zn. 24 Hv 60/12x-ON 200, zo dňa 21. januára 2013 v spojení s rozhodnutím Vyššieho krajského súdu Linz, sp. zn. 9 Bs 174/13x, zo dňa 19. júna 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdneho dvora Rakúskej republiky, sp. zn. 13 Os 25/13w-5, zo dňa 16. mája 2013, ktorými bol občan Slovenskej republiky I. A. uznaný vinným zo spáchania zločinu úmyselného ťažkého ublíženia na zdraví podľa § 87 ods. 1 a 2, 2. prípad rakúskeho Trestného zákonníka na tom skutkovom základe, že

dňa 9. júna 2012 v meste Linz vo vedomom a úmyselnom konaní v spolupáchateľstve s T. V., U. V. a I. V., I. V. strčil U. Q. na zem a všetci štyria obžalovaní na zemi ležiacu obeť zranili tak, že ju viackrát kopali najmä do hlavy (v oblasti lebky a tváre), čím U. Q. spôsobili okrem iného výrazné krvácanie v pravom temennom a záhlavovom laloku s infrakciou komôr, krvácaním do komorového systému mozgu, trieštivé krvácanie v oboch hemisférach predného mozgu, ako aj v moste, výrazné krvácanie na vnútornej ploche skalpu v prednej časti hlavy obojstranne, ako aj vo vyššej centrálnej a hlbšej pravej záhlavovej časti, dvojokrajové poranenie skalpu v ľavej vyššej záhlavovej časti a utrpel okuliarovitý hematóm, ťažké ublíženie na tele (§ 84 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka) spáchali úmyselne, pričom tento čin mal dňa 15. júna 2012 za následok smrť U. Q..

Za to bol I. A. podľa § 87 ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka druhej trestnej sadzby odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. krajský súd odsúdeného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal odsúdený odvolanie. Nesúhlasil s výkonom trestu na Slovensku, nakoľko v Rakúsku má lepšie podmienky na podmienené prepustenie. Podľa jeho názoru je Rakúska republika vyspelejšia a väzenstvo má lepšie zaručené garancie ako na Slovensku. Vo výkone trestu má možnosť pracovať a vzdelávať sa v nemeckom jazyku. Mal za to, že ako občan Európskej únie má právo vykonať trest v akomkoľvek štáte, kde bol čin spáchaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), príslušnému súdu v zákonnej lehote (§ 309 ods. 1 Tr. por.). Zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného I. A. nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že na Krajský súd v Banskej Bystrici bolo dňa 19. septembra 2013 doručené v zmysle § 12 ods. 1 a § 28 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí podanie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky obsahujúce: osvedčenie Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky z 26. augusta 2013 uvedené v čl. 5 Rámcového rozhodnutia rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len Rámcové rozhodnutie) o vydaní rozsudku Krajského súdu Linz, sp. zn. 24 Hv 60/12x-ON 200, zo dňa 21. januára 2013, rozsudku Vyššieho krajského súdu Linz, sp. zn. 9 BS 174/13x, zo dňa 19. júna 2013 a uznesenia Najvyššieho súdneho dvora Rakúskej republiky, sp. zn. 13 Os 25/13w-5, zo dňa 16. mája 2013, citované rozhodnutia a zápisnica z 26. júna 2013 v trestnej veci slovenského štátneho občana I. A. na ďalšie konanie o prevzatí výkonu rozhodnutia.

Zo zápisnice spísanej s odsúdeným I. A. 26. júna 2013 v Justizanstalt Linz vyplýva, že tento sa vyslovil proti výkonu predmetných rozhodnutí v Slovenskej republike, nakoľko v Rakúsku má lepšie podmienky na výkon trestu ako aj podmienené prepustenie.

V zmysle § 4 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 tohto zákona neustanovujú inak, a ak

a/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky,

b/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo

c/ odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky, alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

V zmysle § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia

pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia podľa článku 5 rámcového rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Ako to vyplýva z osvedčenia Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky z 26. augusta 2013 (č.l. 4 zadná strana), z časti h/ bod 2/, trestný čin úmyselného ťažkého ublíženia na zdraví podľa § 87 ods. 1 a ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka bol označený ako „vražda, závažné ublíženie na zdraví“. V danom prípade bola teda splnená podmienka uvedená v § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí (tento trestný čin patrí do kategórie trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, konkrétne § 4 ods. 3 písm. n/ zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí).

Ďalej najvyšší súd zistil, že krajský súd postupoval v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, keď si pre rozhodnutie o uznaní predmetného rozhodnutia zabezpečil aj vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, pričom prokurátor vo svojom vyjadrení k uznaniu rozhodnutia zaujal kladné stanovisko.

Najvyšší súd, rovnako ako súd krajský, nezistil žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia, uvedený v ustanovení § 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, a to ani dôvod uvedený v § 16 ods. 1 písm. g/ predmetného zákona (odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje).

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na článok 6 bod 2 písm. a/ Rámcového rozhodnutia, podľa ktorého sa súhlas odsúdenej osoby nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Taktiež správne postupoval krajský súd, keď pri uznaní predmetného rozhodnutia rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí a akceptoval výrok o vine, a uznal aj výrok o treste tým, že ho ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí. S ohľadom na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Krajský súd nepochybil ani v prípade, keď odsúdeného I. A. v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní odsúdeného I. A. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.